

**TIẾN VỀ CÁC VÙNG NGOẠI BIÊN
VỚI NIỀM VUI TIN MỪNG**

**Những người Anh Em
và những người Hèn Mọn
trong Thời Đại chúng ta**

Văn kiện của Tổng Tu nghị
Đòng Anh em Hèn mọn
Assisi, Lễ Hiện Xuống 2015

Trung Ương Đòng AEHM

Rôma 2015

OFEMVN

*Văn phòng truyền thông OFM
Via di Santa Maria Mediatrice, 25
00165 – Rome
© 2015*

(Bản dịch của Văn phòng Tỉnh Dòng)

MỤC LỤC

GIỚI THIỆU của Tổng Phục vụ.....	4
VĂN KIẾN CỦA TỔNG TU NGHỊ	6
Lắng nghe Anh em.....	7
Lắng nghe Lời Thiên Chúa	9
Một thời lưu đày.....	13
Giống như anh mù Batimê.....	18
Giống Abraham và Xara	24
Được kêu gọi đi ra với niềm vui.....	28
PHỤ TRƯỞNG 1	
CÁC NGHỊ QUYẾT CỦA TỔNG TU NGHỊ 2015	
A. Bình diện Ban điều hành trung ương.....	32
B. Bình diện các Đơn vị.....	38
PHỤ TRƯỞNG 2	
1. Lời chào của Tổng Phục vụ	
gửi Đức Thánh Cha	40
2. Bài nói chuyện	
của Đức Thánh Cha Phanxicô	43

GIỚI THIỆU

của Tổng Phục vụ

Anh em thân mến,

Bản văn chúng tôi giới thiệu cho anh em đây là kết quả của Tổng Tu nghị vừa qua, đã được cử hành tại Assisi vào dịp lễ Hiện Xuống. Chắc hẳn Tổng Tu nghị đã là một kinh nghiệm phong phú hơn những gì mà các bản văn viết có thể diễn tả; nhưng chúng tôi tin rằng qua các bản văn này chúng tôi có thể chia sẻ với anh em một vài yếu tố cốt yếu của kinh nghiệm mà chúng tôi đã trải qua. Bằng cách đó, chúng tôi ước muốn có thể khởi động một kinh nghiệm tương tự, và có thể còn tốt đẹp hơn, cho tất cả các Anh em trong Dòng.

Chúng tôi gửi đến anh em ba bản văn: văn kiện chung kết, các nghị quyết của Tổng Tu nghị cho nhiệm kỳ sáu năm và các bản văn liên hệ đến cuộc tiếp kiến tuyệt vời mà Đức Giáo hoàng Phanxicô đã dành cho chúng tôi. Trong khi văn kiện, khởi đi từ kinh nghiệm chúng tôi đã sống tại Tổng Tu nghị, và nêu lên một vài suy tư tổng quát phát xuất từ những ngày ấy, các nghị quyết có một giọng văn thúc đẩy hành động và thực tiễn hơn. Cuối cùng, các bản văn của cuộc tiếp kiến là ký ức đầy lòng tri ân về một khoảng thời gian “cao độ” đối với toàn Dòng, với sự hiện diện của Đức Giáo hoàng.

Chúng tôi đã tìm cách viết một bản văn khá ngắn và đề nghị một số giới hạn các nghị quyết, do một đòi hỏi phải giản dị trong việc chọn lựa không dùng nhiều từ ngữ, nhưng cung cấp một trọng lượng đúng đắn cho những gì được diễn tả. Đặc biệt tôi lưu ý đến việc chọn lựa sử dụng một giọng văn tường thuật cho văn kiện chung kết, với

nhiều quy chiếu về kinh nghiệm sống tại Tổng Tu nghị. Từ chính bản văn ấy cũng trào dâng xác tín là cần suy tư về những hoàn cảnh chúng tôi đang sống qua việc lắng nghe Kinh Thánh: việc chọn ra các “biểu tượng Kinh Thánh” làm nền cho bản văn này, muốn diễn tả xác tín này.

Tên của văn kiện: “Tiến về các vùng ngoại biên với niềm vui Tin Mừng” diễn tả một chọn lựa căn bản, đó là đi ra khỏi mọi biên giới đang kềm hãm chúng ta để mang Tin Mừng đến cho những người hôm nay đang cần hơn bao giờ hết, với niềm vui phát sinh từ Tin Mừng.

Phụ đề của văn kiện, “Những người anh em và những người hèn mọn trong thời đại chúng ta”, diễn tả hình thái chúng ta đi đến với thế giới: không một mình, nhưng trong huynh đệ đoàn, không với những phương tiện vũ lực nhưng trong tư cách hèn mọn, với những dụng cụ nghèo khó mà chúng ta có và là chính chúng ta.

Chúng tôi ký thác cho anh em các bản văn này, vào lúc khởi đầu nhiệm kỳ sáu năm, để tất cả chúng ta có thể canh tân sự chọn lựa của chúng ta là làm những anh em thật sự và những người hèn mọn của thời đại chúng ta, bằng cách cương quyết di chuyển về các vùng ngoại biên với niềm vui Tin Mừng.

Xin Chúa đi cùng chúng ta hôm nay và mãi mãi!

Rôma, ngày 1 tháng 11 năm 2015

Lễ các Thánh

Ts. Michael A. Perry, OFM

Tổng Phục vụ và Tôi tớ

Prot. 106007

VĂN KIẾN CỦA TỔNG TU NGHỊ

1. Cầu chúc anh em bình an và thiện hảo đến từ Assisi! Chúng tôi, anh em của anh em, chúng tôi đã quy tụ về Poócxiancula để tham dự Tổng Tu nghị lễ Hiện Xuống 2015, với sự hiện diện của 129 anh em đến từ các quốc gia khác nhau trên thế giới. Trong vòng một tháng, chúng tôi đã cầu nguyện với nhau và đã lắng nghe nhau trong một bầu không khí thanh thản và tích cực là bầu khí đã hỗ trợ công việc chúng tôi làm nhân danh toàn Hội Dòng. Chắc chắn chúng tôi, là các Phục vụ và Người coi sóc anh em, chúng tôi ước mong truyền đạt cho anh em nội dung các công việc chúng tôi đã làm với nhau và cho anh em biết những gì chúng tôi đã thảo luận và quyết định với nhau, như được diễn tả trong các nghị quyết chúng tôi đã chuẩn nhận. Nhưng Tổng Tu nghị, trong toàn bộ, cũng muốn đến với anh em bằng văn kiện này, để minh họa chiều hướng của các nghị quyết ấy và cung cấp các lý do đã soi sáng chúng tôi trong các quyết định. Điều đó có nghĩa là để đưa lại cho tất cả anh em, là anh em của chúng tôi, một năng lực mới và một niềm hăng say mới trong hành trình đang chờ đợi chúng ta. Ngoài ra, chúng tôi đính kèm vào văn kiện của Tổng Tu nghị 2015, trong Phụ trương 1, các nghị quyết đã được biểu quyết, và trong Phụ trương 2, lời chào của Tổng Phục vụ gửi đến Đức Giáo hoàng Phanxicô và *diễn từ* của Đức Giáo hoàng Phanxicô. Chúng tôi làm như thế không chỉ để ghi nhớ sự kiện, được nhắc đến trong bản

văn (x. ss. 19-20), nhưng bởi vì lời chào nêu lên chân trời chúng ta đang tiến về và bài *diễn từ* cho thấy điều gì Hội Thánh đang chờ đợi hôm nay nơi các Anh em Hèn mọn.

Lắng nghe Anh em

2. Phanxicô đã muốn rằng Tổng Tu nghị diễn tiến trong thời gian mừng lễ Hiện Xuống, là lễ không những nhắc lại ân ban Chúa Thánh Thần, mà còn nhắc lại cả ân ban Luật Sinai. Sách Xuất hành kể rằng ông Môsê đã đọc sách giao ước trước mặt dân chúng, còn họ thì đáp: “Tất cả những gì Đức Chúa đã phán, chúng tôi sẽ thi hành và tuân theo”¹. Israel hứa thi hành và rồi tuân theo. Do đó, trong truyền thống Hípri, họ được so sánh với một cây táo, trước tiên kết trái ngay khi ra hoa sau đó mới sinh lá. Truyền thống Kinh Thánh kết luận rằng để hiểu một giáo huấn, trước tiên phải đưa ra thực hành; cần phải hành động để có thể hiểu. Ngoài ra, bởi vì sự khôn ngoan của Thiên Chúa được mạc khải cho những người bé mọn và nghèo khó², Phanxicô cũng đứng trong truyền thống này; ngài bắt đầu Luật Dòng chúng ta bằng cách nói rằng “đời sống và Luật Dòng Anh em Hèn mọn là tuân giữ thánh Phúc Âm, bằng cách sống trong sự vâng phục, không có của riêng và trong đức khiết tịnh”³. Ngài hiểu tầm nhìn Kinh Thánh này rất rõ, và tái khẳng định tầm nhìn này khi mời chúng ta làm sao cho “có Thần Khí Đức Chúa và tác động thánh của Người”⁴, bởi

¹ Xh 24,7.

² X. Mt 11,25.

³ L 1.1.

⁴ L 10.8.

vì ngài biết rằng “một người làm được bao nhiêu thì biết bấy nhiêu”⁵. Hành động được liên kết sâu xa với Thần Khí; một người chỉ hiểu Tin Mừng khi người ấy đưa Tin Mừng ra thực hành. Người ta không hiểu tình yêu là gì nếu họ không được yêu thương và không yêu thương.

3. Thế giới chúng ta hôm nay đang trải nghiệm nhiều thay đổi tận căn, chẳng hạn cuộc cách mạng kinh tế liên kết với hiện tượng toàn cầu hóa; cuộc cách mạng tin học, liên kết với Internet cho phép chúng ta phổ biến các tin tức ngay tức khắc; và cuộc cách mạng trong luân lý sinh học liên quan đến cách chúng ta tác động trên thiên nhiên. Những hình thái mới của cái nghèo đã phát sinh; chúng tôi nghĩ đến con số ngày một gia tăng những người trẻ không có việc làm, hiện tượng toàn cầu hóa của bạo lực và của sự sợ hãi, và hàng chục ngàn người di cư sang các quốc gia khác. Thêm vào tất cả những điều này, chúng ta phải nói đến sự thay đổi khí hậu, bắt đầu làm bận tâm tất cả các nhà cầm quyền, và những vấn đề môi sinh hệ trọng khác như phá rừng, đánh mất tình trạng đa dạng sinh học và hiện trạng ô nhiễm môi trường sống, đang đặc biệt chạm tới những người nghèo⁶. Chúng ta đang đứng tại ngã tư đường quan trọng đối với lịch sử nhân loại. Một thế giới mới đang chào đời và chịu những đau đớn của cuộc sinh

⁵ *Sưu tập Assisi*, 105: “*tantum scit homo de scientia, quantum operatur*”; x. cả EGIDIO ASSISI, *Dicta*, 16.

⁶ X. ĐỨC PHANXICÔ, Thông điệp *Laudato si'*. Về việc chăm sóc ngôi nhà chung, 24-5-2015.

hạ. Người phụ nữ sinh con thì đau đớn, nhưng khi đã sinh ra con thì lại có được niềm vui⁷.

4. Cũng như thế giới đang thay đổi mau lẹ, Dòng chúng ta cũng đang phải đối diện với những chuyển dịch lớn lao. Dòng gồm có những Đơn vị trẻ, đầy năng động và sáng kiến mới và có một sự tươi nở về ơn gọi, đang phải đầu tư nhiều vào việc huấn luyện các người huấn luyện và vào những trung tâm huấn luyện cần có. Dòng khác, hiện có những Tỉnh Dòng mà đa số gồm những người già đáng được chúng ta cảm ơn về sự trung thành và bền chí của họ. Đối với tất cả chúng ta, sứ điệp này muốn là một sứ điệp mang niềm hy vọng và sự khích lệ.

Chúng tôi ước muốn giới thiệu bốn hình ảnh Kinh Thánh đã tháp tùng suy tư của chúng tôi, mà chúng tôi hy vọng sẽ giúp anh em hiểu cách tiếp cận của Tổng Tu nghị này.

Lắng nghe Lời Thiên Chúa

5. Hình ảnh thứ nhất, mà chúng tôi đã suy niệm với nhau ngay ngày đầu tiên, là hình ảnh trận bão bị dẹp yên. “Đức Giêsu xuống thuyền, các môn đệ đi theo Người. Bỗng nhiên biển động mạnh khiến sóng ập vào thuyền, nhưng Người vẫn ngủ. Các ông lại gần đánh thức Người và nói: “Thưa Ngài, xin cứu chúng con, chúng con chết mất!” Đức Giêsu nói: “Sao nhát thế, hỡi những người kém lòng tin!” Rồi Người trỗi dậy, ngắm đê gió và biển: biển liền lặng như

⁷ X. Ga 16,21.

tờ. Người ta ngạc nhiên và nói: “Ông này là người thế nào mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?”⁸.

6. Tất cả chúng tôi đều đã biết những trận bão như thế, khi mọi sự ra tối tăm và con thuyền đời chúng ta bắt đầu có nước tràn vào mọi nơi, trong khi Đức Giêsu dường như vắng mặt hoặc ngủ. Trong những ngày đầu sống với nhau, chúng tôi đã nói đến những cơn sóng cuồng nộ đang làm chao đảo các con thuyền Tỉnh Dòng chúng ta, chẳng hạn những thách đố của một tình trạng duy thể tục hiệu chiến và tình trạng suy yếu của niềm tin tôn giáo truyền thống, hoạt động truyền đạo ngày một gia tăng của các cộng đoàn Hội Thánh Kitô giáo Tin Mừng, tình hình khủng hoảng kinh tế gây ra bởi tình trạng khác biệt về thu nhập giữa số ít người giàu và số đông người nghèo, thách đố gây ra bởi các yếu tố cực đoan của Hồi giáo, sự sút giảm về con số của nhiều Đơn vị, và do đó, việc rút lui khỏi những nơi mà Dòng đã hiện diện từ lâu và cả cuộc khủng hoảng về căn tính gây ra bởi việc tái cấu trúc các Tỉnh Dòng chúng ta.

7. Các trận bão có thể bùng ra trong các Huynh đệ đoàn địa phương chúng ta khi chúng ta không thật sự là anh em, khi chúng ta không cầu nguyện với nhau, khi chúng ta chệnh mảng hợp Tu nghị cộng đoàn, khi chúng ta không dành tầm quan trọng nào cho việc đọc Lời Chúa trong tâm thể cầu nguyện trong đời sống cá nhân và cộng đoàn, khi chúng ta tự cô lập với nhau bằng chiếc máy vi tính của chúng ta và khi chúng ta coi các Huynh đệ đoàn chúng ta

⁸ Mt 8,23-27.

như những nhà trọ. Trong những trường hợp này, cám dỗ rời bỏ Dòng càng trở nên mạnh mẽ hơn. Cử hành Thánh Thể là khoảng thời gian của đời sống huynh đệ mời chúng ta nhớ rằng Đức Kitô phải là trung tâm của đời sống chúng ta và Huynh đệ đoàn là một quà tặng của Đấng Phục Sinh.

8. Ngoài ra, tất cả chúng ta phải đối diện với các hậu quả của trận bão đã đánh vào Nhà Trung Ương của Dòng chúng ta: một cuộc sụp đổ tài chánh đã khiến một số Anh em thậm chí mất tin tưởng vào Ban điều hành trung ương.

Chúng ta xác tín rằng anh Phanxicô đang mời chúng ta nhìn xem và hiểu làm thế nào Thiên Chúa có thể đang hoạt động cả trong những lúc khó khăn này của cuộc sống, như chính ngài đã học biết trong những hoàn cảnh khác nhau.

9. Một bản văn của Thư gửi tín hữu Rôma giúp chúng ta đương đầu với thách đố mà chúng ta đang trải nghiệm: “Chúng ta biết rằng: Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Người, tức là cho những kẻ được Người kêu gọi theo như ý Người định”⁹. Thánh Phaolô nói “mọi sự” và thánh Âutinh đã thêm vào “*etiam peccata*”, “kể cả tội lỗi”¹⁰.

Đối với chúng ta nữa, hoàn cảnh khó khăn và đáng buồn này có thể trở thành điều sinh ích cho chúng ta: điều quan trọng là biến hoàn cảnh khó khăn này thành một cơ hội để lại sống trung thành với Tin Mừng.

⁹ Rm 8,28.

¹⁰ AUGUSTINUS, *De libero arbitrio* 3, 9-26; *De doctrina christiana* 3, 23-33.

10. Sứ điệp chính của trận bão bị dẹp yên là chúng ta phải duy trì niềm tin tưởng nơi Thiên Chúa. Vào ngày hôm đó, điều đã cứu các môn đệ khỏi chìm thuyền là sự kiện “họ đã đưa Đức Giêsu đi với họ trên thuyền”, trước khi bắt đầu chuyến hành trình, và sự kiện họ đánh thức Người khi gặp khó khăn. Đối với chúng ta, điều bảo đảm cho chúng ta giữa những trận bão cuộc đời là: có Đức Giêsu ở với chúng ta. Cách để giữ được Đức Giêsu trong thuyền cuộc đời mình và cuộc sống của Gia đình Phan sinh chúng ta là đức tin, việc cầu nguyện và vâng theo ý muốn của Người.

11. Trong quá khứ, khi trận bão hoành hành trên biển cả, các thủy thủ có thói quen quăng xuống biển khối hành lý dư thừa, như sách Giôna làm chứng¹¹. Cũng thế, chúng ta được mời quay trở lại với sự nghèo khó, mà giải thoát chính mình khỏi những gì dư thừa. Vào thời đại chúng ta, chúng ta cũng phải quăng đi những thứ an toàn giả trá và chế ngự được những cơn sóng của sự sợ hãi và lo âu nhờ niềm tin đặt nơi Thiên Chúa. Tình trạng thiếu đức tin mà vào dịp ấy Đức Giêsu đã quở trách các Tông đồ đó là họ ngờ vực không biết Người có lo lắng cho họ và sự an toàn của họ chẳng: “Chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng quan tâm gì sao?” Chúng ta phải tin nơi Chúa và lập lại niềm tin thác triệt để nơi Người.

12. Khi trận bão đã yên, Đức Giêsu và các môn đệ qua bờ bên kia, miền đất Dân ngoại đang chờ một sứ điệp giải thoát. Hôm nay, điều cấp bách là chúng ta đối thoại với các

¹¹ X. *Gn* 1,5.

tôn giáo và các nền văn hóa khác theo tinh thần Assisi. Đặc biệt Hồi giáo đã hiện diện rất sâu đậm trong tâm trí Phanxicô. Để mang ánh sáng và niềm hy vọng vào tình trạng va chạm của các nền văn minh, buộc phải có việc đối thoại với Hồi giáo bên Đông phương cũng như Tây phương, phía Bắc cũng như phía Nam thế giới. Việc xây dựng nền hòa bình ấy, một việc đáng Đức Giêsu coi là mối phúc, có nghĩa là cộng tác vào việc xây dựng công lý và hòa bình, với việc tôn trọng tạo thành.

Một thời lưu đày

13. Hình ảnh thứ hai mà chúng tôi muốn cứu xét đến từ Kinh Thánh Hípri. Đây là cuộc khủng hoảng dân Thiên Chúa đã trải nghiệm trong thời gian lưu đày bên Babylon, khi họ đã bị tách khỏi Đền Thờ, hàng tư tể, các cấu trúc và miền đất của mình. Cuộc băng qua đêm đen này đã đánh dấu sự chấm hết một thế giới: dân chúng đã biết “đêm đen” của những truyền thống và định chế. Bị tước lột hết tất cả các dấu chỉ riêng của mình và bị phân tán đi giữa các dân ngoại, Israel bị đưa trở lại tình trạng trần trụi lúc đầu¹², trải nghiệm một sự nghèo khó hiện sinh mà chưa bao giờ biết trước đây. Họ không còn có thể nghe tiếng Thiên Chúa được nữa. Bước đi trong đêm đen, họ không còn biết được điều gì Thiên Chúa muốn nữa. Họ không còn thấy họ như là dân được Thiên Chúa chọn của núi Sinai nữa nhưng là một dân kêu than từ đáy thẳm tấm lòng tan nát: “Lạy

¹² X. Ed 16,8.

Thiên Chúa, một tấm lòng tan nát dày vò, Ngài chẳng khinh chê”¹³.

Bị chạm tới đáy, Israel trải nghiệm một cuộc chào đời mới. Dân Thiên Chúa tái khám phá ra tầm quan trọng của việc có “một trái tim mới và một thần khí mới”¹⁴. Ở tại đáy của vực thẳm, phát sinh một niềm hy vọng không thể hủy hoại. Họ chỉ có thể đi qua đêm đen dưới ánh sáng của Lời Chúa. Họ có thể tin vào Vị Thiên Chúa có khả năng phục hồi sự sống cho những gì đã chết¹⁵.

14. Nếu chúng ta muốn sống là con Thiên Chúa và *Anh em Hèn mọn* giữa một thế giới hậu hiện đại và tìm lại được căn tính của mình, chúng ta cũng phải bày tỏ lại lòng tín thác của chúng ta nơi Thiên Chúa, Đấng vẫn đang nói với chúng ta cả trong bóng tối và Lời của Người luôn luôn sống động. Chúng ta phải tin vào Thiên Chúa, Đấng đang kêu gọi chúng ta sống thánh Phúc Âm nhờ bí tích là tình huynh đệ ngay trong thời đại chúng ta. Chúng ta cũng được mời gọi tìm lại tính triệt để Phúc Âm, để thực sự là những anh em và những người con của Thiên Chúa trong thế giới hôm nay. Cùng với ông Phêrô và Gioan, chúng ta phải nhắc lại với những người “bất toại” của thế giới hiện đại đang xin chúng ta bố thí: “Tiền bạc thì tôi không có, nhưng cái tôi có,

¹³ Tv 51,19.

¹⁴ X. Gr 31,33.

¹⁵ X. Ed 37.

tôi cho anh đây: nhân danh Đức Giêsu Kitô người Nadarét, anh đứng dậy mà đi”¹⁶.

Vâng, Đức Kitô đã sống lại và đang sống và ban cho chúng ta được tin vào Người. Do đó, chúng ta phải làm chứng về Người giữa một thế giới tục hóa, bằng cách luôn luôn loan báo sự bình an cho thế giới: “Bình an cho anh chị em. Anh chị em đừng sợ”¹⁷. Thế giới loài người chúng ta và toàn thể tạo thành đang cấp bách cần đến sự bình an này, đặc biệt trong nhiều xứ sở mà một lần nữa các Kitô hữu lại bị bách hại, cũng như những nơi đang thiếu thốn các tài nguyên. Phải loại trừ nỗi sợ hãi đang chặn đứng các sáng kiến mới, mặc dù tuổi cao của nhiều Anh em, hoặc sự kiện những người khác đã rời bỏ hàng ngũ chúng ta.

15. Năm thánh sắp tới để kính Lòng Chúa Thương Xót cũng trùng với kỷ niệm 800 năm Ân xá Poócxiuncula. Thánh Phanxicô mời chúng ta một cách đặc biệt lo lắng cho nhau: “Nếu một người mẹ nuôi dưỡng và yêu thương đứa con huyết nhục của mình, thì mỗi người lại phải yêu thương và dưỡng nuôi anh em thiêng liêng mình ân cần hơn là dưỡng nào?”¹⁸. Khi nói về “người mẹ”, Phanxicô đặt trước mắt lý tưởng về một người mẹ tự nhiên, nhưng ngài cũng mời chúng ta lớn lên về tình mẫu tử thiêng liêng. Bởi vì có lòng thương xót có nghĩa là có trái tim của một người mẹ, muốn ban tặng mọi điều tốt lành cho con mình. Năm

¹⁶ Cv 3,6.

¹⁷ Ga 20,9; Mc 16,6.

¹⁸ L 6,8.

kính Lòng Thương Xót này cũng nhắc chúng ta nhớ rằng cuộc hoán cải của Phanxicô đã xảy ra khi ngài “bày tỏ lòng thương xót cho những người phong cùi”¹⁹. Hôm nay chúng ta cũng được yêu cầu đặc biệt quan tâm đến và bày tỏ lòng thương cảm đối với những người bị loại trừ của thời đại chúng ta. Ngoài ra, đang bùng lên một ao ước sống một sự hiệp thông sâu sắc hơn giữa các Anh em Dòng I và Dòng III Tại viện; những bước rõ ràng theo chiều hướng này đã được giới thiệu cho các năm 2015-2018. Tìm cách vượt qua những chia rẽ của chúng ta trong lịch sử, chúng ta muốn lấy sáng kiến cộng tác hầu học bước đi với nhau như anh em.

Đức Giáo hoàng Phanxicô nhắc lại rằng các Kitô hữu được kêu gọi sống niềm vui Tin Mừng và mời gọi suy tư về sự kiện là “trong một gia đình, khi chúng ta mất khả năng mơ tưởng, con cái chúng ta ngừng lớn lên và tình yêu ngừng lớn lên. Sự sống bắt đầu sút giảm và rồi tắt ngúm”²⁰. Chúng ta phải nhen lên các giấc mơ để lại có sự sống đầy tràn hơn.

16. Trong số các vấn đề chúng ta phải đối diện, đặc biệt vấn đề thách đố đối thoại giữa các tôn giáo và các nền văn hóa, như đã nhắc tới, điều quan trọng là chúng ta đặc biệt quan tâm đến sự so le ngày một lớn giữa người giàu và người nghèo. Người giàu đang trở nên giàu hơn và ít hơn về con số trong khi người nghèo đang đông hơn lên mỗi

¹⁹ DC 2.

²⁰ ĐỨC GIÁO HOÀNG PHANXICÔ, *Nói chuyện tại Manila*, 16-1-2015.

ngày và gồm có nhiều người trước đây thuộc về giới trung lưu. Chúng ta nghe ra tiếng kêu la của người nghèo và liền kết tiếng nói của chúng ta với họ nhằm thách đố các cấu trúc tội lỗi đang tạo ra và duy trì tình trạng này. Chúng ta phải là những nhân tố tạo sự thay đổi, ngày càng xác tín hơn vào ơn gọi của chúng ta là đón nhận hoàn cảnh sống của anh em và chị em chúng ta đang sống đời sống khó nghèo không tự nguyện như chúng ta, nhưng ngược lại là một đời sống phi nhân hóa.

17. Chúng ta được kêu gọi cho thấy rằng đời sống huynh đệ và hèn mọn của chúng ta công hiến một lối sống khác, là lối sống có giá trị và mang tính ngôn sứ đối với những người nam và người nữ thời đại chúng ta. Đời sống huynh đệ che chở chúng ta khỏi một số thực tại khó chịu của cuộc đời, và cung cấp một kiểu mẫu cụ thể để thắng vượt một khó khăn lớn của nhiều người hôm nay, đó là sự cô độc và bất an do tình trạng cô lập mà nhiều người trải nghiệm, trên bình diện kinh tế, tương quan, hoặc cá nhân. Đời sống hèn mọn mời gọi chúng ta sống thanh đạm và khám phá ra những lý do đích thực của hạnh phúc con người, khác hẳn những lý do được chủ nghĩa tiêu thụ đề nghị. Đời sống của chúng ta phải tiếp tục kêu gọi những người khác sống đức tin và tình yêu, là những nhân tố duy nhất có thể làm phát sinh niềm vui làm cho đời sống tu trì của chúng ta nên hấp dẫn.

Giống như anh mù Batimê

18. Hình ảnh thứ ba đến từ một đoạn Kinh Thánh được đọc trong Thánh lễ về cuối Tu nghị. Đây là bài tường thuật việc Đức Giêsu chữa lành anh mù Batimê²¹. Chúng ta gặp anh ngồi bên một con đường đất bụi ở cửa vào thành Giêrikhô, để thỉnh thoảng nhận một đồng xu nhỏ vào bàn tay ngửa ra... và nắm chắc các đồng xu đó, bởi vì chúng có thể là sự khác biệt giữa cơn đói và sự sống còn. Hơn nữa, anh biết rằng ngày mai có thể cũng như mọi ngày. Nhưng, bất chợt vào ngày hôm ấy anh nghe những tiếng lao xao từ đám đông bảo rằng Đức Giêsu đang đi đến – một người mà anh đã nghe là có thể chữa lành bệnh tật. Bằng cách nào đó, Batimê biết trong tim rằng ông Giêsu này có thể giúp anh, anh có một cơ may cho đời anh được thay đổi. Thì đây rồi! Và thế là anh kêu lớn tiếng: “Lạy ông Giêsu, Con vua Đavít, xin rủ lòng thương tôi!”.

19. Thưa anh em, chúng tôi tin rằng chúng ta đang đứng tại một ngã ba gay cấn trong lịch sử Dòng chúng ta. Điều cần thiết vào lúc này, nếu chúng ta phải thực hiện một vài giấc mơ nào đó chúng ta đã phác ra ở trên, đó là chúng ta, các Anh em Hèn mọn, chúng ta nhìn nhận mình cần được chữa lành và kêu lên với Đức Chúa để xin Người rủ lòng thương xót. Trong tuần thứ ba của Tổng Tu nghị, chúng tôi đã đi Rôma để xin yết kiến Đức Giáo hoàng Phanxicô. Ngài đã nhắc lại cho chúng ta rằng tính hèn mọn có nghĩa trước tiên là chúng ta nhìn nhận thân phận đích thực của chúng

²¹ Mc 10,46-52.

ta: chúng ta là những người “nhỏ bé, thiếu thốn và tội lỗi trước nhan Thiên Chúa”. Trong thực tế, “chúng ta càng ý thức về điểm này, chúng ta càng gần với ơn cứu độ; chúng ta càng xác tín rằng chúng ta tội lỗi, chúng ta càng sẵn sàng để được cứu độ”. Do đó, chúng ta muốn nhìn nhận rằng chúng ta, các Anh em Hèn mọn, chúng ta có những lúc yếu đuối, tội lỗi và do đó cần được Thiên Chúa và dân Người thương xót. Đặc biệt chúng ta ước ao biết được rằng các lầm lỗi, có những lầm lỗi rất nghiêm trọng, đã xảy ra trong việc quản trị các của cải trần thế.

20. Giống Batimê, chúng tôi, những anh em đã quy tụ lại thành Tổng Tu nghị, chúng tôi đã xin Thiên Chúa “cho chúng con thấy được”. Chắc chắn, thực tế duy nhất đang nhắm thẳng vào chúng tôi tại Tổng Tu nghị này là sự thiệt hại nghiêm trọng gây ra do cuộc khủng hoảng tài chánh đã đánh vào Nhà Trung Ương Dòng. Biến cố này quả thật đã là một bằng cứ bi đát về tính hèn mọn của chúng ta – đó là chúng ta, các Anh em Hèn mọn, chúng ta quả là những người nghèo và thiếu thốn. Sự thiệt hại không chỉ về vật chất, mà cả về thiêng liêng và luân lý nữa. Chúng tôi cảm nhận được sự tức giận của những anh em đã quảng đại cung ứng cho ban điều hành trung ương của Dòng những của cải từ hoa trái việc làm của họ, và bây giờ đang tự hỏi sự giúp đỡ đó đã đi đâu. Chúng tôi cảm thấy nỗi đau buồn của những anh em, đặc biệt các Đơn vị mới xuất hiện, đang có những nhu cầu cấp bách mà ban điều hành trung ương khó mà giúp đỡ do hoàn cảnh tài chánh ngặt nghèo của chúng ta. Chúng tôi cũng nhìn nhận rằng hoàn cảnh này

đã gây thiệt hại cho một số tương quan với những người mà qua nhiều năm tháng đã quảng đại trợ giúp Anh em chúng ta, cũng như nhiều dự án của Dòng. Và vì thế, chúng ta phải ghi nhớ cả niềm an ủi lẫn sự thách đố trong những lời kết thúc Đức Giáo hoàng Phanxicô nói với chúng ta: “Anh em đã thừa kế một uy tín nơi Dân Thiên Chúa bằng sự hèn mọn, bằng tình huynh đệ, bằng sự dịu dàng, bằng sự khiêm nhường, và nghèo khó. Xin anh em vui lòng bảo toàn những thứ đó! Đừng làm mất điều đó! Dân chúng ước mong anh em bình an, họ yêu mến anh em”. Do đó, tại Tu nghị này, chúng tôi lấy những biện pháp để đảm bảo có sự trong sáng nhiều hơn trong việc quản trị Nhà Trung Ương và trông nom kỹ lưỡng hơn những của cải tốt lành chúng tôi đã nhận được từ Chúa và Dân Người. Chúng tôi xin tất cả anh em cứ tiếp tục đặt tin tưởng nơi Hội Dòng, đặc biệt nơi những anh em chúng tôi đã chọn làm lãnh đạo tại Tu nghị này. Khi họ đón nhận nhiệm vụ chúng tôi ký thác cho họ, ước gì họ nghe được những lời chữa lành của Đức Giêsu qua lòng thương cảm và tín nhiệm của anh em: “Các anh hãy đi, lòng tin của các anh đã cứu chữa các anh”.

21. Tuy nhiên, cuộc khủng hoảng tài chánh hiện nay, khi ảnh hưởng trên ban điều hành trung ương của chúng ta – cũng như thách đố của Đức Giáo hoàng Phanxicô đã nhắc tới trên đây – chạm tới một vấn đề liên hệ tới tất cả chúng ta như là các “Anh em Hèn mọn”. Điều này dính líu đến cách chúng ta sử dụng tiền bạc và của cải vật chất. Có một chi tiết thú vị khác trong câu truyện Batimê. Khi anh được các môn đệ bảo là “cứ yên tâm, đứng dậy, ông Giêsu gọi

anh đây”, anh đã “vắt áo choàng” để đến với Đức Giêsu càng nhanh càng tốt. Batimê đã quảng đi thứ sở hữu có giá của bất cứ người hành khất nào sống trên đường – cái áo choàng để đắp ấm ban đêm. Và có lẽ anh đã bỏ rơi và đánh mất mấy đồng xu anh vẫn nắm chặt trong tay bởi vì anh hào hứng trả lời câu hỏi của Đức Giêsu “Anh muốn tôi làm gì cho anh?”. Tiếng gọi của đời sống mới theo Tin Mừng mà Đức Giêsu công hiến đã khiến anh quên đi những an toàn cũ của anh. Khi chúng tôi nhắc lại tại Tu nghị này ơn gọi của chúng ta là thật sự trở nên những Anh em và những người Hèn mọn, chúng tôi phải nhớ cam kết Phan sinh căn bản của chúng ta là sống “không có của riêng”²². Năm Đời sống thánh hiến này nhiều lần nhắc chúng ta nhớ lại ơn gọi của chúng ta là sống trong sự nghèo khó vui tươi. Đáng tiếc là đôi khi quá nhiều người trong chúng ta đã quên mất cam kết này. Chúng ta phải hỏi phải chăng chúng ta đã vận dụng các của cải được Dân Thiên Chúa ký thác cho chúng ta như sở hữu riêng – sử dụng chúng như chúng ta nghĩ là tốt nhất – không hề có chút cảm thức về trách nhiệm nào đối với các ân nhân và những người hôm nay đang nghèo. Phải chăng có thể chúng ta giữ lại cho mình các hoa trái của việc làm, không dùng chúng cho thiện ích chung của huynh đệ đoàn? Phải chăng có thể vài cộng đoàn địa phương nào đó đã tích lũy tiền bạc cho mình, không hề có một cảm thức về trách nhiệm đối với những nhu cầu của toàn thể huynh đệ đoàn Tỉnh Dòng?

²² L 1,1.

Phải chăng cũng có thể xảy ra là một vài Tỉnh Dòng dường như nhắm đảm bảo cho sự an toàn và tiện nghi của riêng mình, mà không màng tới những nhu cầu của toàn thể huynh đệ đoàn Anh em Hèn mọn? Tình trạng tài chánh hiện nay chúng ta đang trải qua phải đưa chúng ta trở lại với nền tảng của đời sống theo Tin Mừng của chúng ta: nguyện vọng của chúng ta là “tuân giữ đạo lý cùng bước theo vết chân Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta. Chính Người đã nói: ‘Nếu anh em muốn nên hoàn thiện thì hãy về bán tất cả mọi thứ anh có, mà bố thí cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời, sau đó hãy đến theo Tôi’”²³. Điều này có nghĩa là chúng ta phải thật sự không có gì làm của riêng, nhưng được liên kết với nhau như anh em trong một gia đình, cùng hưởng những phúc lành của Thiên Chúa với nhau, cùng tự do chia sẻ các của cải ấy với nhau và với những người nghèo của Thiên Chúa. Phanxicô bảo chúng ta rằng chúng ta “hãy cùng mang danh là Anh em Hèn mọn”²⁴.

22. Chúng ta cũng có thể suy nghĩ về những lời cuối cùng trong câu chuyện Batimê: “Tức khắc, anh ta nhìn thấy được, và đi theo Đức Giêsu trên con đường Người đi”. Lối đi tương lai của anh không có nghĩa là trở lại với đời sống trước kia, nhưng là đến với một cộng đoàn các môn đệ, đi theo Đức Giêsu trên con đường đưa tới cái chết của Người tại Giêrusalem và cuộc trỗi dậy của Người với đời sống

²³ Lksc 1,1-2; x. Mt 19,21.

²⁴ Lksc 6,3.

mới. Tại Tu nghị này, chúng tôi đã cầu nguyện mỗi ngày để có can đảm mà bước theo vết chân Đức Giêsu bằng việc “tuân giữ thánh Phúc Âm” như Luật sống của chúng ta đã bảo, và làm “Anh em và người Hèn mọn trong thời đại chúng ta”.

23. Chúng ta biết rằng điều này có nghĩa là chúng ta phải đi theo lối đi của Đức Giêsu, đó là dốc rỗng chính mình, khiêm nhường phục vụ, cùng với nhau di chuyển xa hơn ra những vùng ngoại biên, đến với “Galilê của dân ngoại”, trở nên ngày càng gần gũi hơn với những người nghèo và những người không được ai quan tâm chăm sóc. Đó là điều Phanxicô đã nói trong dạng sớm hơn của Luật Dòng: “Anh em hãy lấy làm vui mừng khi sống với những người hèn hạ và bị khinh rẻ, nghèo hèn và đau ốm, tàn tật và phong cùi, cũng như những kẻ ăn xin ngoài đường. Khi cần thiết anh em hãy đi xin cửa bố thí”²⁵. Chúa Phục Sinh đã hiện diện và vẫn sống trong những vùng ngoại biên ấy. Trong Mùa Phục Sinh chúng ta vừa mới kết thúc, chúng ta đã nghe ví dụ này đến ví dụ khác trong sách Công vụ Tông đồ nói về cách các bạn đường đầu tiên của Đức Giêsu bị thách thức phải liên tục mở rộng chân trời và nhận biết rằng Thần Khí Thiên Chúa đang hoạt động nơi Dân ngoại ô uế và tại những nơi xa lạ – thậm chí thù nghịch. Nhưng bước theo Đức Giêsu đến những vùng ngoại biên ấy, chúng ta giống như Batimê, phải quẳng đi cái áo choàng cũ

²⁵ *Lksc* 9,2.

của sự an toàn của chúng ta, và giống như Phêrô và Phaolô, chúng ta phải chịu mất một vài thứ và những quan niệm có sẵn chúng ta vẫn bám cứng vào đó vì những lý do khác nhau, và đặt niềm tin nơi Đức Giêsu, cùng vui tươi tiến bước về Nước Thiên Chúa.

Giống Abraham và Xara

24. Với các bản thống kê trong tay, Tổng Tu nghị đã cho chúng ta thấy rằng Dòng Anh em Hèn mọn đang đi xuống và già đi tại một vài vùng trên thế giới, trong khi tại những vùng khác lại lớn lên, đầy sức năng động. Một cái nhìn thực tiễn phải cứu xét cả hai yếu tố: cuộc khủng hoảng của một vài Đơn vị và sự tăng trưởng của một vài Đơn vị khác. Ở đâu Dòng đang đi xuống về con số, mặc dù có thể có nhiều sáng kiến tích cực xảy ra, một số Anh em bắt đầu tự hỏi về tương lai của họ. Đối diện với cuộc khủng hoảng của sự đi xuống, có thể một thái độ chán nản sẽ nổi lên: “Tàu đang chìm. Hãy tự cứu mình nếu được”. Có thể câu nói đó không được hô to trên mái nhà các huynh đệ đoàn chúng ta, nhưng một số anh em đang suy nghĩ cách đó dù không công khai nhìn nhận. Thêm vào đó, với điều này như một cái cớ, họ bắt đầu rút khỏi đời sống huynh đệ, thiết lập những tài khoản nhà băng riêng để cung cấp cho các thẻ tín dụng riêng. Thái độ này đi ngược lại với niềm tin triệt để mà Tin Mừng đang kêu gọi chúng ta đi tới. Thái độ tích cực duy nhất không phải là cứ ở lại trong nỗi đau của đêm đen, nhưng là đi qua đó với ánh sáng của Kinh Thánh,

“cho đến khi ngày bình sáng và sao mai mọc lên soi chiếu tâm hồn anh em”²⁶.

25. Tiếng gọi hãy cứ ở trong niềm hy vọng đã được sống theo cách ngôn sứ bởi các tổ phụ, đặc biệt là ông Abraham, ông đã nhận được lời hứa khi ông đã già, được 100 tuổi²⁷; vợ ông là bà Xara được 90 tuổi. Ba người lạ đi qua vùng các cây xoài Mambrê. Là một người Trung Đông tốt lành, Abraham sẵn sàng đón tiếp ba người lạ. Ông bảo mang nước đến rửa chân cho họ. Ông cho dọn bánh. Ông giết một con bê và chuẩn bị sữa chua. Abraham thưa với ba người khách, “Thưa Chúa công tôi (thưa Ngài)”²⁸. Tác giả Thư Hípri nói: “Khi tiếp đón người xa lạ, có người đã được tiếp đón các thiên thần”²⁹. Chúng ta có thể thêm rằng một số Anh em, do thực thi lòng hiếu khách, đã nhận được các tập sinh.

26. Bà Xara nghe được sứ điệp của thiên sứ: “Vợ ông sẽ có một con trai”. Tiếng cười của bà, tuy bà chối, có thể được giải thích như là một dấu chỉ thiếu lòng tin. Nhưng tiếng cười này cũng nhắc nhớ tiếng cười của Thiên Chúa trong Thánh vịnh 2, có khả năng quét đi mọi buồn khổ lo lắng: “Chúa ngự trời cao thấy thế bật cười, Người chế nhạo bọn chúng”³⁰. Tiếng cười của Thiên Chúa cho thấy Người biết

²⁶ 2 Pr 1,19.

²⁷ X. St 21.5.

²⁸ St 18,3.

²⁹ Hr 13,2.

³⁰ Tv 2,4.

cách biến đổi nhân loại. Người cười trước các trở ngại. Tiếng cười của Người giải giới chúng ta.

Không có gì mà Thiên Chúa không thể làm được. Câu nói này sẽ được thiên thần Gabriel nhắc lại với Đức Maria trong hoạt cảnh Truyền tin. Và thế là bà Xara đã tin. Tác giả Thư Hípri xác nhận rằng “nhờ đức tin, cả bà Xara vốn hiếm muộn, cũng đã có thể thụ thai, vì bà tin rằng Đấng đã hứa là Đấng trung tín”³¹.

27. Vấn đề căn bản của chúng ta là vấn đề đức tin. Trong một thế giới thay đổi mau lẹ, đó là vấn đề đón nhận tình trạng hiện tại của chúng ta với đức tin, vì biết nhìn nó không như một tai họa, nhưng như một mầu nhiệm đầy những dấu chỉ thuộc về kế hoạch của Thiên Chúa. “Chúng tôi lại càng thêm tin tưởng vào lời các ngôn sứ. Anh em chú tâm vào đó là phải, vì lời ấy như chiếc đèn tỏ rạng giữa chốn tối tăm, cho đến khi ngày bừng sáng”³². Chúng ta cần tiếp nối tiếng cười của bà Xara và làm chứng về niềm vui. Thiên Chúa, Đấng đã mở lòng dạ bà Xara, vẫn có thể làm cho Dòng Phan Sinh kết trái, một Hội Dòng đến nay đã hơn tám trăm tuổi.

28. Trong thời gian Tu nghị, chúng tôi cũng đã có thể thấy sức năng động và năng lực của một số Đơn vị của Dòng qua những video đẹp, được một số Tỉnh Dòng thực hiện, nhằm minh họa đời sống của họ. Thêm vào lời cảm

³¹ Hr 11,11.

³² 2 Pr 1,19.

ơn và khích lệ, chúng tôi cũng muốn diễn tả niềm tin tưởng và trân trọng của chúng tôi đối với tất cả các anh em thuộc các Tỉnh Dòng và Hạt Dòng trẻ, là tương lai của Hội Dòng. Anh em là món quà Thiên Chúa ban cho chúng tôi.

29. Với một cảm thức về sự khiêm nhường và tính thực tế, chúng tôi muốn đưa ra một vài gợi ý, mà không muốn rơi vào thói gia trưởng. Không sao chép lại các nền văn hóa Tây phương, các Đơn vị trẻ phải sống lối sống Phan Sinh, được Tin Mừng soi sáng, tôn trọng các nền văn hóa địa phương và đưa tinh thần Assisi vào trong đó. Phanxicô đã là một con người phổ quát và vẻ đẹp đoàn sủng của ngài có khả năng biến đổi mọi nền văn hóa, bằng cách đưa vào một chất men mới. Trách nhiệm của mỗi người là thực hiện một việc phân định cần thiết.

30. Chúng tôi biết rằng phẩm chất của ơn gọi cũng quan trọng như con số ơn gọi. Một cách đặc biệt, các nhà đào tạo được chuẩn bị tốt phải truyền đạt cho các Anh em trẻ cảm thức về gia đình là đặc điểm của Dòng chúng ta. Họ không được trở thành nạn nhân của *virus* hiếu động đang lây lan vào nhiều nơi trên thế giới. Chúng ta không được lặp lại cùng những lỗi lầm như các Đơn vị già nua.

31. Con của ông Abraham và bà Xara được gọi là Isaac, có nghĩa là “con của nụ cười”. Lời kêu gọi gửi đến các Đơn vị trẻ là hãy trở thành nụ cười của Thiên Chúa trong nền văn hóa của họ cho tất cả những người ở chung quanh họ. Theo cách đó, niềm vui của Tin Mừng sẽ được chuyển thông cho một thế giới đang đi tìm bình an. Nhờ mở ra với

Thần Khí, chúng ta có thể trở thành ngôn sứ cho thế giới. Ước gì thánh Phanxicô dạy chúng ta chu toàn ý muốn của Thiên Chúa, như Isaac đã đồng ý làm.

Được kêu gọi đi ra với niềm vui

32. Thưa anh em, có một sứ điệp đã rền vang rõ ràng suốt tháng trời Tổng Tu nghị: chúng ta được kêu gọi một lần nữa là ra khỏi tình trạng tiện nghi của nhà cửa và cuộc sống chúng ta. Cách đây tám thế kỷ, Phanxicô đã gửi các anh em đầu tiên đi “hai người một” để rao giảng Tin Mừng bằng gương sống và bằng lời nói khi cần thiết. Như vậy, một lần nữa, chúng ta lại được kêu gọi trở thành những thừa tác viên của niềm vui Tin Mừng. Và một lần nữa, chúng ta lại được kêu gọi đi đến các vùng ngoại biên, đi đến với những người đang sống bên lề, đến những nơi người ta đang cần những quà tặng này nhất – cho đi là các vùng ngoại biên đó có xa như là ở bên kia thế giới hoặc có gần như con đường nơi chúng ta đang sống. Điều này vẫn luôn là trọng tâm của lối sống Phan sinh chúng ta và bây giờ chúng ta lại bị thách thức “hãy bắt đầu lại.”

33. Trong tháng đã qua ấy, chúng tôi đã cẩn thận cứu xét nhiều thách đố đang ở trước mặt chúng ta, các thách đố ở bên trong Dòng và các thách đố phát xuất từ thế giới chung quanh chúng ta. Nhiều dấu chỉ sự sống trong Huynh đệ đoàn chúng ta cũng đã tăng cường sinh lực cho chúng tôi. Cảm nhận chúng tôi đã có được, những anh em quy tụ họp Tổng Tu nghị, không phải là sự cam chịu trước những thực tại khó khăn, nhưng đúng ra là một cảm thức sâu sắc về

niềm hy vọng và những khả thể. Tuy nhiên, niềm hy vọng này sẽ chỉ thành hiện thực nếu tất cả chúng ta lặp lại sự dẫn thân sống thể thức sống Tin Mừng. Tất cả chúng ta phải làm một chọn lựa – ở bình diện cá nhân, địa phương và Tỉnh Dòng – để thực sự trở thành Anh em và người Hèn mọn và đi ra đến với những nơi của thế giới mà niềm vui và lòng thương xót của Thiên Chúa đang được cần đến cách tha thiết. Có như thế, văn kiện này mới không là một mảnh giấy, nhưng sẽ thành xương thịt trong đời sống chúng ta.

34. Vì chúng ta sắp rời nơi này, nơi được cung hiến cho Đức Bà các Thiên thần, chúng ta hãy xin Mẹ hướng dẫn theo lời lẽ của Đức Giáo hoàng Phanxicô³³:

*“Lạy Mẹ Maria, Nữ Trinh và Hiền Mẫu,...
xin giúp chúng con biết thân thưa tiếng “xin vâng”
trước lời mời gọi cấp bách và khẩn thiết hơn bao giờ hết
công bố Tin Mừng của Chúa Giêsu...
Xin cầu cho chúng con
giờ đây có một nhiệt huyết mới phát sinh từ cuộc Phục Sinh
để mang Tin Mừng Hằng Sống đến cho hết mọi người,
Tin Mừng chiến thắng sự chết.
Xin ban cho chúng con lòng can đảm thánh
để kiếm tìm những con đường mới*

³³ ĐỨC PHANXICÔ, Tông huấn *Niềm vui Tin Mừng* 288, 2013.

*để đem đến cho mọi người
ân ban của vẻ đẹp không bao giờ phai tàn.
Lạy Mẹ là Ngôi Sao của Tân Phúc Âm Hóa,
xin giúp chúng con
trở thành nhân chứng rạng ngời của hiệp thông,
phục vụ, đức tin nhiệt thành và quảng đại,
công lý và lòng yêu thương người nghèo,
để cho niềm vui Tin Mừng
có thể đi đến tận cùng trái đất
và chiếu sáng cho đến ngoại vi của thế giới”.*

PHỤ TRƯỞNG 1

**CÁC NGHỊ QUYẾT
CỦA TỔNG TU NGHỊ 2015**

Các Nghị quyết của Tổng Tu nghị 2015

A. Bình diện Ban điều hành trung ương

Tu hội hỗn hợp

1. Ban điều hành Dòng và các Đơn vị khác phải cố võ sự bình đẳng của các Anh em (HC 3) bằng cách củng cố thêm căn tính của anh em giáo dân trong Dòng.

2. Tổng Tu nghị truyền cho Hội đồng Dòng một lần nữa trình một thỉnh nguyện lên Đức Thánh Cha để xin cho tất cả những gì đã được nêu ra liên hệ đến các tu hội hỗn hợp trong *Vita Consecrata* 61 được thực hiện.

Huấn luyện khởi đầu và Thường huấn

3. Hội đồng Dòng, cùng với Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, phải cố võ việc vun trồng và việc chăm lo mục vụ các ơn gọi, cũng như thường huấn và việc huấn luyện khởi đầu của huynh đệ đoàn phổ quát. Điểm khởi hành sẽ là bản Quy chế Huấn luyện Phan sinh và tất cả các văn kiện của Dòng, và liệu cung ứng các dụng cụ sư phạm thích hợp, cũng như tổ chức các Đại hội các huấn luyện viên cho các Hội đồng Giám Tỉnh và cho toàn thể Hội Dòng về chủ đề đồng hành.

4. Hội đồng Dòng, cùng với Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, phải cố võ việc phát triển di sản trí thức Phan sinh bằng việc nghiên cứu, giảng dạy và xuất bản ở bình diện khoa học cao cấp. Phải khuyến khích sự

cộng tác giữa các Trung tâm OFM Nghiên cứu Cao cấp, và triệu tập một Đại hội cho các Trung tâm Học vấn OFM để làm việc trên các chủ đề liên hệ đến đời sống và sứ mạng của Dòng trong Hội Thánh, khởi đi từ một tầm nhìn tổng quát về văn hóa và thần học. Phải học hỏi và khuyến khích khả năng có một sự cộng tác chặt chẽ hơn giữa Đại học Giáo hoàng Antonianum và các Trung tâm Học vấn OFM khác, và với toàn thể Gia đình Phan sinh.

5. Hội đồng Dòng, cùng với Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, phải tiếp tục khuyến khích lập các nhà liên Tỉnh Dòng, quốc tế và liên văn hóa và những kinh nghiệm về huấn luyện, và phải đồng hành với các kinh nghiệm truyền giáo trong các dự phóng truyền giáo quốc tế của Dòng, cũng như đồng hành với dự phóng đời sống của Huynh đệ đoàn Phan sinh “Chân phúc Gabriel Allegra” tại Rôma.

Trung tín và bền đỗ

6. Hội đồng Dòng phải duy trì một Ủy Ban quốc tế phục vụ sự trung tín và bền đỗ, và cộng tác với Văn phòng Tổng Đại diện của Dòng, Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, Văn phòng Tổng Thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa, Đại học Giáo hoàng Antonianum và các chuyên viên khác trong ngành. Nhiệm vụ của Ủy Ban này là nghiên cứu sâu xa hơn những lý do gây ra các cuộc khủng hoảng ơn gọi và đề nghị những chiến lược để canh tân và củng cố sự trung tín với đoàn sủng bằng những phương tiện như: thường huấn và huấn luyện khởi đầu; tu nghị

cộng đoàn và việc phục vụ của quyền bính; một nghiên cứu về các thách đố văn hóa hôm nay và của các độ tuổi khác nhau; các bản hướng dẫn trực tuyến (online) để giúp đỡ các Anh em và các huynh đệ đoàn trong việc tái cứu xét liên tục vấn đề ơn gọi của họ.

Hướng dẫn lập một ần viện và nhà cầu nguyện

7. Bằng việc xuất bản các Bản hướng dẫn và một chỉ dẫn những bước cụ thể phải theo, Hội đồng Dòng phải khuyến khích mỗi Đơn vị, hoặc ít ra mỗi Hội đồng Giám Tỉnh, thiết lập một cộng đoàn như là ần viện hoặc một nhà cầu nguyện (x. NQD 15 §1), đặc biệt dành riêng cho đời sống cầu nguyện và sốt mến. Các Anh em phải được cho phép dành thì giờ và việc huấn luyện vào một kiểu cách cầu nguyện Phan sinh cũng có thể ích lợi cho các huynh đệ đoàn khác.

Hướng dẫn học tập sống như là “người nghèo và hèn mọn”

8. Hội đồng Dòng phải phác ra một bản hướng dẫn học tập để trợ giúp các Giám Tỉnh, Giám Hạt và tất cả các Anh em trong việc linh hoạt và lượng định đều đặn xem chúng ta sống như là “người nghèo và hèn mọn” cách thẳng thắn, cụ thể và trung thực thế nào giữa những người nghèo hầu đảm bảo rằng tất cả các Đơn vị và huynh đệ đoàn địa phương có thể trở thành những cộng đoàn hiện diện và liên đới “với” và “trong” việc phục vụ người nghèo.

Ủy Ban quốc tế nghiên cứu các vấn đề kinh tế

9. Hội đồng Dòng phải thiết lập một Ủy Ban nghiên cứu các vấn đề kinh tế (NQD 160), gồm các anh em có kinh nghiệm và các chuyên viên giáo dân. Ủy Ban sẽ làm những báo cáo hàng năm cho Hội đồng Dòng và tại cuộc gặp gỡ hàng năm của các Chủ tịch Hội đồng Giám Tỉnh.

Hướng dẫn học tập về việc chăm sóc tạo thành

10. Hội đồng Dòng phải phác ra một Bản Hướng dẫn học tập về việc chăm sóc tạo thành; bản văn phải có một nền tảng Kinh Thánh, Giáo Hội, Phan sinh và khoa học vững chắc, và sẽ hướng dẫn các Đơn vị chúng ta có thể đáp trả lại những thách đố về môi sinh của thời đại chúng ta.

11. Mỗi Đơn vị, thông qua Điều phối viên Thường huấn, Linh hoạt viên Phúc Âm hóa, và Linh hoạt viên JPIC, theo những hướng dẫn của bản Hướng dẫn Học tập tổng quát, phải chuẩn bị một chương trình giúp đảm bảo rằng chiều kích này trở thành một phần của lối sống chúng ta và của hoạt động mục vụ và xã hội của các Đơn vị. Mục tiêu này sẽ được lượng định tại các cuộc gặp gỡ của các Chủ tịch Hội đồng Giám Tỉnh với Hội đồng Dòng.

Các hình thức và huynh đệ đoàn hiệp diện và phúc âm hóa mới

12. Với một đời sống Phan sinh đã được đổi mới và mang tính ngôn sứ trong tâm khảm, Ban điều hành Hội Đồng và Ban điều hành các Đơn vị khác, cùng cộng tác với các Văn phòng Thư ký Huấn luyện và Học vấn, Văn phòng

Thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa và Văn phòng JPIC của mình, phải cố võ trong Dòng (tại mọi bình diện) các kinh nghiệm đi đến với người nghèo và đến với những người đang sống bên lề về địa dư và hiện sinh qua những hình thức và huynh đệ đoàn hiện diện và phúc âm hóa mới. Họ sẽ làm việc này trong cùng chiều hướng với bảy điểm được chứa trong Văn kiện *Ite Nuntiate* (2 §1) và sẽ lưu ý đến các phạm trù được nêu lên trong bản *Instrumentum laboris* của Tổng Tu nghị số 84 và 98.

Hướng dẫn về phúc âm hóa bằng truyền giáo

13. Hội đồng Dòng cùng với Văn phòng Tổng thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa phải phác ra các Bản Hướng dẫn (x. Nghị quyết 16 của Tổng Tu nghị 2009) về Phúc Âm hóa bằng truyền giáo, mà điểm khởi hành là các đề nghị được chứa đựng trong Báo cáo của Văn phòng Tổng Thư ký về Truyền giáo và Phúc Âm hóa cho Tu Nghị này.

Huấn luyện về truyền giáo

14. Hội đồng Dòng, thông qua Văn phòng Tổng Thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa, phải tiếp tục việc huấn luyện “khởi đầu và thường xuyên” các nhà truyền giáo trong Huynh đệ đoàn “Notre Dame des Nations” tại Brussels, nhà này được mở ra cho cả các thành viên khác của Gia đình Phan sinh, và tiên liệu một hoạt động của UCLAF cho một dự phóng tương tự tại châu Mỹ La-tinh.

Yểm trợ các Giáo phận tông tòa được giao cho Dòng

15. Hội đồng Dòng phải tiếp tục nâng đỡ các Giáo phận tông tòa được giao cho Dòng, phải giúp toàn thể Huynh đệ đoàn nhậy cảm với việc phục vụ mà Hội Thánh yêu cầu đó, giúp đỡ các Đơn vị được giao nhiệm vụ về nhân lực và kinh tế, và đối thoại với Tòa Thánh và kiểm chứng tính bền vững của con số Giáo phận hiện nay.

Yểm trợ kinh tế cho Văn phòng Tổng Thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa

16. Tổng Tu nghị quy định rằng nhiệm vụ đã được tiên liệu bởi Điều 72 §2 của Nội Quy Dòng (*Văn phòng Tổng Thư ký Truyền giáo và Phúc Âm hóa cần được yểm trợ bằng của cải đóng góp của tất cả các Đơn vị trong Dòng. Tổng Tu nghị có nhiệm vụ xác định các cách thức và phương tiện cung cấp sự giúp đỡ này*) phải được thỏa mãn bởi cấu trúc dựa trên hệ thống hiện hành về “băng”, được Dòng dùng cho việc “đóng góp liên đới”.

Yểm trợ kinh tế cho Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn

17. Cách thực hành đã được Hội đồng Dòng quy định cùng với các Chủ tịch các Hội đồng Giám tỉnh vào tháng 5-2012 liên hệ đến việc tài trợ Văn phòng Tổng Thư ký Huấn luyện và Học vấn phải được tiếp tục cho đến Tổng Tu nghị tới, với việc xét duyệt hàng năm trong cuộc gặp gỡ với các Chủ tịch.

B. Bình diện các Đơn vị

Đời sống huynh đệ: lên kế hoạch và lượng định

18. Giám Tỉnh và Hội đồng của mình, Giám Hạt và Hội đồng của mình, cùng với các Phụ trách nhà, mỗi năm phải lên kế hoạch và lượng định làm sao để linh hoạt các huynh đệ đoàn về những phương diện cốt yếu của đời sống huynh đệ.

Chương trình về môi sinh của huynh đệ đoàn địa phương

19. Mỗi huynh đệ đoàn, trong dự phóng đời sống và sứ vụ, phải phác ra một chương trình về môi sinh để cổ võ những kiểu sống và chọn lựa sống cụ thể cho thấy một sự tôn trọng và chăm sóc tạo thành (x. Bản Hướng dẫn *Chăm sóc tạo thành trong đời sống hằng ngày của Anh em Hèn mọn*, do Văn phòng trung ương JPIC phát hành vào năm 2011). Các Tổng Kinh lý, khi phục vụ các Đơn vị, phải cẩn thận lượng định và khuyến khích chương trình này.

PHỤ TRƯỞNG 2

**LỜI CHÀO CỦA TỔNG PHỤC VỤ
GỬI ĐỨC THÁNH CHA**

**BÀI NÓI CHUYỆN
CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ**

1. Lời chào của Tổng Phục vụ gửi Đức Thánh Cha

Đại sảnh Clementine, 26-5-2015

Tâu Đức Thánh Cha, Đức Giáo hoàng Phanxicô kính yêu của chúng con, với niềm vui sâu xa, con kính dâng cha lời chào thân thương nhất của mọi thành viên của Tổng Tu nghị của Dòng Anh em Hèn mọn.

Chúng con đã quy tụ về Assisi từ ngày 10 tháng 5 vừa qua tại Santa Maria della Porziuncula, nơi thánh Phanxicô Assisi đã muốn anh em ngài quy tụ lại.

Mỗi người và tất cả chúng con đều muốn cảm ơn cha rất nhiều về sự khả ái cha luôn tỏ ra với chúng con. Chúng con đặc biệt biết ơn về cuộc tiếp kiến cha dành cho chúng con hôm nay và về sự quan tâm tinh tế cha đã dành cho Tu nghị chúng con bằng sự hiện diện của vị đại diện của cha, Đức Hồng Y Francisco Javier Errazuriz Ossa, với sự kín đáo huynh đệ và uy quyền từ phụ, ngài đã có thể truyền đạt cho chúng con sự chú tâm và sự chăm sóc yêu thương của Đức Giáo hoàng đối với Hội Dòng chúng con.

Chúng con đã tóm tắt chủ đề của Tu nghị chúng con trong một câu ngắn: *Fratres et minores in nostra aetate*. Có hai phương diện trong công thức này: *anh em* và *hèn mọn*, là tên được thánh Phanxicô chọn cho chính ngài và cho các bạn đường của ngài. Quan tâm đến thời đại chúng con là tầm nhìn từ đó chúng con muốn tự hỏi làm thế nào để ngày càng trở nên *anh em* và *hèn mọn* hơn. Trong thực tế, chúng

con xác tín rằng tính ngôn sứ mà thế giới hiện đại chờ đợi nơi chúng con trên hết mọi sự chính là tình huynh đệ và tính hèn mọn ấy, mà chúng con muốn nêu ra một chứng từ khả tín.

Chúng con đây đến với cha, là “Đức Giáo hoàng”, như thánh Phanxicô quen nói, để diễn tả sự quyết tâm vững vàng của chúng con là luôn luôn trung thành với Hội Thánh Rôma, và cũng để đón nhận được những chỉ dẫn, những sửa dạy và những gợi ý để chúng con có thể ngày càng trung thành bước theo vết chân của Đức Giêsu.

Chúng con biết rằng không bao lâu nữa cha sẽ cho chúng con được chia sẻ một suy tư của cha về đề tài môi sinh. Đây là một đề tài tất cả chúng con là anh em Phan sinh rất thân quen. Chúng con hứa ngay từ bây giờ sẽ làm tất cả những gì có thể để chuyển thành những chọn lựa cụ thể bất cứ điều gì cha bảo chúng con về lãnh vực này.

Trong thời gian Tổng Tu nghị và trong cuộc gặp gỡ này với cha, chúng con muốn thu hồi lại lực đẩy mới, sự can đảm và liều lĩnh cho đời sống chúng con như là những Anh em Hèn mọn. Như thế, chúng con có thể trở lại với các xứ sở của năm châu mà từ đó chúng con đến, đã được chuẩn nhận trong nguyện vọng và có những sức lực mới cần thiết để có thể loan báo sự bình an, như quà tặng của Đức Kitô Phục Sinh, và trở thành chứng nhân cho niềm vui Tin Mừng, *Evangelii Gaudium!*

Nhưng chuyện xảy ra là đôi khi chứng từ đời sống của chúng con thành do dự, làm cho chúng con không mấy

đáng tin. Như cha biết rõ, tâu Đức Thánh Cha, sự nhất quán của chúng con với đoàn sủng hèn mọn và nghèo khó mới đây đã thất bại, đặc biệt vì những chọn lựa nhiều nghi vấn về quản trị kinh tế. Trong Tu nghị này, chúng con đã tìm ra cách nói thẳng nói rõ về đề tài này. Chúng con xin Thiên Chúa cho các hoàn cảnh nhiều nghi vấn và gây hấn này, nhờ ơn Chúa, có thể trở thành một cái chết nở ra thành sự phục sinh của đời sống theo Tin Mừng, Tin Mừng mà chúng con đã hứa sống. Tin Mừng là nền tảng duy nhất chắc chắn của đời sống chúng con. Chúng con xin Chúa chữa lành, nhờ Chúa Thánh Thần, các vết thương nơi lòng tín nhiệm huynh đệ mà các biến cố ấy đã gây nên.

Ở khởi đầu và kết thúc *Luật Dòng* chúng con, thánh Phanxicô đã mật thiết liên kết “tuân giữ thánh Phúc Âm” với “vâng phục và tôn trọng Đức Giáo hoàng Hônôriô cùng các Đấng kế vị ngài nhậm chức theo Giáo Luật, cũng như vâng phục và tôn trọng Hội Thánh Rôma”. Do đó, con muốn kết thúc lời chào này bằng câu kết của *Luật Dòng* chúng con, câu này giải thích vì sao chúng con ở đây hôm nay trước mặt cha: “để luôn luôn phục tùng và quỳ gối dưới chân Hội Thánh, bền đỗ trong đức tin công giáo, chúng con tuân giữ sự nghèo khó, khiêm nhường và thánh Phúc Âm của Chúa Giêsu Kitô như chúng con đã dốc lòng thề hứa”.

Ts. MICHAEL A. PERRY, OFM

Tổng Phục vụ

2. Bài nói chuyện

của Đức Thánh Cha Phanxicô

Các Anh em Hèn mọn thân mến,

Tôi xin đón chào anh em! Tôi cảm ơn Tổng Phục Vụ, tu sĩ Michael Perry OFM, về những lời khả ái và tôi cầu chúc cha thành công trong nhiệm vụ giao phó cho cha. Tôi cũng gửi lời chào đến toàn Hội Dòng, đặc biệt đến các anh em đau yếu và cao tuổi, các anh là ký ức của Hội Dòng và là sự hiện diện của Đức Kitô chịu đóng đinh trong Dòng. Trong những ngày suy tư và cầu nguyện này, anh em đã để mình được hướng dẫn đặc biệt bởi hai yếu tố cốt yếu của chân tính anh em: nghĩa hèn mọn và tình huynh đệ.

Tôi đã hỏi ý kiến hai người bạn Phan sinh, những người trẻ xứ Áchentina: “Tôi phải nói gì đó về điều này, về nghĩa hèn mọn, cho tôi vài ý kiến nào”. Một người đã nói với tôi: “Thiên Chúa ban cho con điều ấy mỗi ngày”. Người kia bảo tôi: “Đây là điều con vẫn tìm từng ngày một”. Những gì hai người bạn trẻ Phan sinh quê hương bảo tôi, đó là định nghĩa của nghĩa hèn mọn.

Tính hèn mọn kêu gọi người ta hãy trở thành và hãy cảm nhận mình nhỏ bé trước nhan Thiên Chúa, mà ký thác bản thân trọn vẹn cho lòng thương xót của Người. Viễn cảnh lòng thương xót là không thể hiểu được đối với những người không thấy mình “hèn mọn”, nghĩa là, nhỏ bé, thiếu thốn và tội lỗi trước nhan Thiên Chúa. Càng ý thức chúng ta là như thế, chúng ta càng gần với ơn cứu độ

hơn; càng xác tín rằng chúng ta là những người tội lỗi, chúng ta càng muốn được cứu độ hơn. Đó là những gì xảy ra trong Tin Mừng: những người nào thấy mình nghèo khó trước Đức Giêsu thì được cứu; những ai thay vì đó đoán chắc rằng họ không cần ơn cứu độ thì không nhận được, không phải vì ơn cứu độ không được ban tặng nhưng bởi vì ơn ấy không được chấp nhận. Tính hèn mọn cũng có nghĩa là đi ra khỏi chính mình, ra khỏi sổ nhật ký riêng và những cái nhìn riêng; nó có nghĩa là đi sang bên kia các cơ cấu – các cơ cấu cũng có ích nếu được dùng khôn ngoan – đi sang bên kia các thói quen và các an toàn, để làm chứng về sự gần gũi thật sự với những người nghèo, những người thiếu thốn, những người ở bên lề, trong một thái độ chia sẻ và phục vụ trung thực.

Chiều kích đời sống huynh đệ cũng thiết yếu thuộc về việc làm chứng theo Tin Mừng. Trong Hội Thánh tiên khởi, các Kitô hữu sống sự hiệp thông huynh đệ đến độ làm thành một dấu chỉ hùng hồn và hấp dẫn về sự hợp nhất và bác ái. Dân chúng ngạc nhiên khi thấy các Kitô hữu hợp nhất như thế trong tình yêu, sẵn sàng như thế trong việc ban tặng và tha thứ cho nhau, liên đới đến thế trong tình thương xót, trong nhân ái, trong việc giúp đỡ lẫn nhau, đồng tâm nhất trí trong việc chia sẻ các niềm vui, các đau khổ và các kinh nghiệm sống. Gia đình tu sĩ của anh em được kêu gọi diễn tả tình huynh đệ cụ thể này, bằng cách khôi phục lại sự tín nhiệm hổ tương – và tôi nhấn mạnh điều này: khôi phục lại sự tín nhiệm hổ tương – trong các tương quan liên vị, để thế giới có thể thấy và tin, nhìn nhận

rằng tình yêu của Đức Giêsu chữa lành các vết thương và làm cho mọi người nên một.

Từ tầm nhìn này, điều quan trọng là tìm lại được sự ý thức mình là những người mang lòng thương xót, sự hòa giải và bình an. Anh em sẽ làm cho ơn gọi và sứ mạng này sinh hoa kết trái bằng cách trở thành một tu hội “đi ra”. Nói cho cùng, điều này tương ứng với đoàn sủng của anh em, như cũng được chứng thực trong “*Sacrum Commercium*”. Trong bản tường thuật ấy về thuở ban đầu của anh em, có kể là những Anh em tiên khởi được yêu cầu chỉ cho thấy đâu là tu viện của họ. Để trả lời, họ treo lên một quả đồi, chỉ thế giới rộng mở trước mắt, và nói: “Đây là tu viện của chúng tôi” (x. *SCom* 63). Anh em thân mến, trong tu viện này, là toàn thế giới, anh em ra đi, ngày hôm nay cũng thế, được soi sáng bởi tình yêu của Đức Kitô, như thánh Phanxicô đã mời anh em thực hiện, như ngài đã nói trong *Bản Luật có sắc chỉ*: “Tôi khuyên bảo, lưu ý và khuyến khích anh em trong Chúa Giêsu Kitô, khi anh em đi ra giữa đời, thì đừng gây sự và cãi cọ, cũng đừng xét đoán ai; nhưng hãy tỏ ra dịu dàng, hiền hòa và từ tốn, khả ái và khiêm nhường, nói năng tử tế với hết mọi người sao cho thích hợp... Khi vào nhà nào, trước tiên anh em hãy chào: “Chúc nhà này được bình an”. Và... anh em được phép dùng những thức ăn người ta dọn cho” (x. *L* 3,10-14). Điều cuối cùng này tốt lắm! Các lời khuyên này rất hợp thời; chúng là một lời tiên tri về tình huynh đệ và nghĩa hèn mọn kể cả cho thế giới chúng ta hôm nay. Thật là quan trọng việc sống một đời sống Kitô hữu và tu trì mà không lạc vào

những cái cọ và xâm xì, bằng cách trau dồi một cuộc đối thoại an bình với mọi người, với sự dịu dàng, khả ái và khiêm tốn, với những phương tiện khiêm nhường, công bố bình an và sống thanh đạm, bằng lòng với những gì được trao tặng chúng ta! Điều này cũng kêu gọi một cam kết quyết liệt và rõ ràng đối với việc sử dụng của cải mang tính luân lý, trong tình liên đới và trong một cung cách thanh đạm và trút hữu. Nếu thay vì đó anh em gắn bó với các sở hữu và của cải của thế gian, và đặt sự an toàn của anh em nơi chúng, thì chính Đức Chúa sẽ lột anh em khỏi tinh thần thế tục này nhằm bảo toàn di sản quý báu là nghĩa hèn mọn và sự nghèo khó mà Người đã kêu gọi anh em đến qua trung gian thánh Phanxicô. Hoặc anh em sẵn lòng sống nghèo khó và hèn mọn, hoặc anh em sẽ kết thúc trong tình trạng bị lột sạch.

Chúa Thánh Thần là Đấng linh hoạt đời sống tu trì. Chúng ta càng dành chỗ cho Người, Người càng ban sự sống cho các tương quan của chúng ta và sứ mạng của chúng ta trong Hội Thánh và trên thế giới. Khi những người thánh hiến sống bằng cách để mình được soi sáng và hướng dẫn bởi Thần Khí, họ khám phá ra trong cái nhìn siêu nhiên này bí mật của tình huynh đệ, nguồn cảm hứng cho việc phục vụ anh em họ, sức mạnh của sự hiện diện mang tính ngôn sứ của họ trong Hội Thánh và trên thế giới. Ánh sáng và sức mạnh của Thần Khí cũng sẽ giúp anh em đối diện với các thách đố đang ở trước mặt anh em, đặc biệt sự sút giảm về con số, sự gia tăng về tuổi tác và sự đi xuống của các ơn gọi. Đó là một thách đố. Nhưng tôi nói

với anh em: Dân Thiên Chúa yêu mến anh em. Một lần kia Hồng y Quarracino đã nói với tôi những lời na ná thế này: trong các thành thị của chúng ta, có những nhóm hoặc những người có thể nói là ăn thịt linh mục, và khi họ đi ngang qua một linh mục, họ nói một số điều với cha ấy: “Đồ quạ đen” – bên Áchentina họ nói thế với cha – “họ sỉ nhục linh mục, không nặng lắm, nhưng họ nói điều gì đó với linh mục. Không bao giờ, không bao giờ, không bao giờ – Hồng y Quarracino đã nói với tôi điều này – họ nói những điều đó với một bộ áo dòng Phan sinh”. Tại sao không? Anh em đã kế thừa một uy tín nơi Dân Thiên Chúa, bằng sự hèn mọn, bằng tình huynh đệ, bằng sự dịu dàng, bằng sự khiêm nhường, bằng sự nghèo khó. Xin anh em vui lòng bảo toàn điều đó! Đừng làm mất điều đó! Dân chúng lo lắng cho anh em, họ yêu mến anh em.

Ước gì anh em được khích lệ trong cuộc hành trình bởi lòng kính yêu của đoàn dân rất tốt lành này, cũng như bởi sự quý mến và trân trọng của các Mục tử. Tôi ký thác toàn Hội Dòng cho sự che chở từ mẫu của Đức Trinh nữ Maria, mà anh em tôn kính như là Đấng Bảo trợ đặc biệt với danh hiệu Đấng Vô Nhiễm. Ước gì anh em cũng được tháp tùng bởi phúc lành tôi ban từ đáy lòng cho anh em; và xin đừng quên cầu nguyện cho tôi, tôi cần thế. Cám ơn anh em.

GIÁO HOÀNG PHANXICÔ